

om de herhen hørende Spørgsmaal, til vi skal til at beskæftige os med det nye Lovforslag om Dyrtdisforanstaltninger, som altsaa vil komme, og som vi er klare over — saaledes som udtalt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ved Begyndelsen af Finanslovsforlagsbehandlingen — vil medføre større Krav end hidtil til Ofre fra det offentliges Side for at lindre den Nød, Dyrtiden forvolder. Jeg haaber, at det foreliggende Lovforslag maa kunne behandles uden Udvalg og faa en meget hurtig Behandling her i Tinget.

Hauge: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Skønt mine Meningsfæller og jeg ikke er tilfredse med den Lov, hvis Forlængelse her foreslaas, mener vi, at som Forholdene ligger, kan vi anbefale Lovforslaget, hvorved Lovens Gyldighed forlænges 2 Maaneder indtil 1. Januar 1917. En Forlængelse af Loven er jo nødvendig, thi man kan, som Forholdene er, selvfølgelig ikke ophøre med Dyrtdisforanstaltninger nu, da Vinteren gaar ind. Men da der om kort Tid vil komme til at foreligge Forslag til en helt ny Lov, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den nugældende Lov, men indskrænke mig til at udtale, at jeg tror, vi i alt væsentligt har faaet Ret i de Betragtninger, vi gjorde gældende, da vi behandlede Lovforslaget i Slutningen af 1915. Jeg udtalte den Gang, at jeg troede, Forholdet vilde blive dette, at ikke nær alle de Penge, der forudsattes anvendt efter Loven, vilde blive anvendt. Nu foreligger der ganske vist ikke nogen Statistik for de forløbne Maaneder, men jeg har den Opfattelse, at Loven i de forskellige Kommuner ikke er anvendt i den Udstrækning, som Forudsætningen var, og at de ca. 20 Mill. Kr., der er stillede til Raadighed, ikke er brugte eller vil blive brugt. Det hænger, saa vidt jeg kan skønne, hovedsagelig sammen med, at Kommunerne i stor Udstrækning er vejet tilbage for at yde det Tilskud, som er en Forudsætning for, at Statstilskuddet kan blive ydet.

Hvad de enkelte Ændringer angaar, som her foreslaas i Loven af 22. December 1915, kan jeg billige dem alle; jeg finder det rimeligt, navnlig som Forholdene har udviklet sig, at Slutningsbestemmelsen i § 1 udgaar, saaledes at der herefter kan ydes Tilskud til Nedsættelse af Priserne paa Kokes, Gas og Elektricitet fra kommunale Værker. Navnlig Kokes og Gas er jo steget i betydelig Grad, og det

vil være overordentlig heldigt navnlig nu, at man kan nedsætte Priserne for de ubemidlede paa Kokes og Gas og faa Statstilskud dertil. Ellers er det, som Forholdene ligger, næsten udeligt at faa Priserne paa disse Ting nedsat.

Da Tiden for Gyldigheden af Loven af 22. December 1915 er foreslaaet forlænget med $\frac{1}{5}$, har man foreslaaet visse Tal i Loven forhøjet paa samme Maade, men derved kan man under en vis Forudsætning komme til at foranledige, at Kommunerne bliver uheldigere stillet. Det Maksimumsbeløb, som ydes af Staten i Tilskud til Kommunerne, er i Loven fastsat til $3\frac{1}{2}$ Kr. pr. Indbygger, hvilket forudsættes at være Halvdelen af det Beløb, Kommunerne normalt yder. Dette Beløb er foreslaaet forhøjet med $\frac{1}{5}$ til 4 Kr. 20 Øre; samtidig er det Beløb, som Kommunerne efter Loven kan anvende, nemlig 8 Kr. 50 Øre pr. Indbygger, foreslaaet forhøjet til 10 Kr. 20 Øre, altsaa ogsaa med $\frac{1}{5}$. Men hvis nu det Tilskud, der ydes Kommunerne af Merindkomstkatten, kun bliver 5 Mill. Kr., vil Kommunerne faa et mindre Tilskud, end Forudsætningen egentlig er i Loven. Kun i det Tilfælde, at Udbyttet af Merindkomstkatten bliver 1 Kr. 80 Øre pr. Indbygger, efter at den halve Million Kroner er trukket fra og fordelt paa sin særlige Maade, faar den foreslaaede Bestemmelse om $\frac{1}{5}$ ingen Betydning. Men i Tilfælde af, at Udbyttet ikke bliver større end, at Kommunerne ikke kan faa mere end $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. plus den halve Million, der fordeles efter de særlige Regler, vil Kommunerne, saaledes som Loven kommer til at se ud, efter at Tillæget er vedtaget, ikke kunne faa Halvdelen af det Tilskud, der ydes normalt. Men da jeg forudsætter, at Udbyttet af Merindkomstkatten bliver betydelig større end 5 Mill. Kr., vil det ingen større Betydning faa.

Ogsaa jeg finder det rimeligt, at der af Statskassen ydes et Tilskud til de Kommuner, der har maattet købe Kul til kommunalt Brug i Tiden fra 12. Maj 1916 til Udgangen af September 1916, de Kommuner, som har købt Kul uden at faa Andel i Fragtnedsættelsen, ligesom jeg ogsaa kan billige, at der ydes et tilsvarende Tilskud til Institutioner, der kan ligestilles med Stats- og kommunale Institutioner. Men jeg vil dog hertil bemærke, at da Forhandlingerne stod paa om, hvorvidt Rederne skulde betale Tilskud til Fragtnedsættelserne eller yde Transport til nedsat Pris, var Forudsæt-